

בש"פ 6306/15 - מדינת ישראל נגד מדחת מוחמד עיסאוי, שירין רחאב עיסאוי

בבית המשפט העליון

בש"פ 6306/15

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. מדחת מוחמד עיסאוי
2. שירין רחאב עיסאוי

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ג בתשרי התשע"ו (06.10.15)

בשם המבקשת: עו"ד עמרי כהן

בשם המשיב 1: עו"ד מוחמד ח'לאילה

בשם המשיב 2: עו"ד מיכל פומרנץ

החלטה

1. לפני בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיבים, שבגדרה עותרת המבקשת להארכת מעצרו של
עמוד 1

המשיבים בהתאם להוראת סעיף 62(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) - בתשעים ימים נוספים, שמנינם החל מתאריך 1.10.2015, או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 8321-04-14, לפי המוקדם מבניהם.

בתום הדיון שנערך בפני, הוריתי על המשך מעצרו של המשיבים עד להחלטה אחרת.

2. נגד המשיבים שניהלו משרד "לשירות חוקתי ומסחרי" (להלן: המשרד) בו העסיקו עורכי דין הוגש בתאריך 4.4.2014 כתב אישום המייחס להם עבירות של: מגע עם סוכן חוץ, מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת ואיסור פעולה ברכוש למטרות טרור. מאחר שבמסגרת ההחלטות הקודמות שניתנו במסגרת הליכי המעצר פורטו הליכי המעצר וההחלטות שניתנו בגדרם וכן הובאו עובדות כתב האישום - אינני מוצא מקום לחזור על הדברים בהרחבה כאן (ראו: החלטת השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין, ב-בש"פ 4987/14, מתאריך 4.8.2014; החלטת השופט נ' הנדל, ב-בש"פ 8898/14, מתאריך 20.1.2015; דברי ב-בש"פ 2035/15 מתאריך 27.4.2015, והחלטת השופט ס' גובראן ב-בש"פ 4341/15, מתאריך 29.6.2015).

3. בתמצית אציין כי על פי הנטען בכתב האישום (שתוקן פעמיים) - המשיבים העסיקו במשרד הנ"ל שנטען שניהלו - עורכי דין, ששימשו כאנשי קשר להעברת מסרים בין אסירים ביטחוניים הכלואים בישראל, לבין הנהגות של ארגוני טרור שמחוץ לכותלי בית הסוהר, וזאת כדי לקדם את פעילות ארגוני הטרור. המשיבה 2 מואשמת כי בתקופה בה שהה אחיה, המשיב 1, במאסר, ניהלה היא את המשרד לתקופה של כשנה ומחצה, ובמסגרת זו היא שילמה לעורכי הדין האמורים שכר בעבור העברת המסרים, מסרה להם סידורי עבודה, וכן את האיגרות מארגוני הטרור. המשיב 1 מואשם באישומים דומים וכן באישום נפרד בהעברות כספים אסורות.

4. בית המשפט קמא הנכבד הורה על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. עררה של המשיבה 2 על החלטה זו נדחה כיוון שנקבע שהיא היתה "בשר מבשרה" של המערכת הארגונית הנ"ל (ראו החלטתו של חברי, השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין הנ"ל). המשיב 1 לא הגיש ערר על החלטה להארכת מעצרו עד תום ההליכים.

5. משפטם של המשיבים לא הסתיים בתוך תשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום נגדם, ולפיכך התבקשה הארכת מעצרו לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. חברי, השופט נ' הנדל, שדן בבקשה ציין כי קצב ניהול המשפט נגד המשיבים אינו משביע רצון, ואולם הוא נעתר לבסוף לבקשה, ומעצרו של המשיבים הוארך.

6. בתום תקופת ההארכה הנ"ל נתבקשה הארכת מעצרו נוספת, שאף היא נעתרה (על ידי), לאור: ההתקדמות בקצב ניהול המשפט; חומרת העברות המיוחסות; ועברם הפלילי המכביד של המשיבים, המעצים את מסוכנותם הסטטוטורית.

משיקולים דומים הוארך מעצרו של המשיבים גם בשלישית, ובאותה הארכה ציין חברי, השופט ס' גובראן, כי

מסוכנותם הטבועה של המשיבים איננה מאפשרת לשחררם לחלופת מעצר.

7. כעת מבקשת המאשימה להאריך את מעצרם של המשיבים ברביעית - בתשעים ימים נוספים. לטענת המבקשת, משפטם של המשיבים נמצא בהליכי סיום: במהלך תקופת הארכת המעצר הנוכחית הסתיימה כבר פרשת ההוכחות, וייתכן שאף שמיעת הסיכומים תסתיים במהלך ההארכה המבוקשת.

8. המשיבים טוענים כי חרף ההתקדמות שחלה בהליכים - קצב שמיעת התיק עדיין איננה משביעת רצון, וכי לנוכח היקפו הרב של החומר - לא ניתן לקבוע כי המשפט יסתיים במהלך תקופת הארכת המעצר שנתבקשה.

בא-כוח המשיב 1 טען בפני כי בגין הזמן הרב שחלף ממעצרם של המשיבים - השתנתה, לדעתו, נקודת האיזון, וכעת יש לבחון את אפשרות שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר.

בא-כוח המשיבה 2 טענה כי יש להבחין בין המשיב 1 לבין המשיבה 2, כיוון שהמסוכנות הנובעת מהם איננה עומדת באותו הרף, לנוכח העבירות השונות המיוחסות למשיבים, וכן לאור עברם הפלילי השונה (למשיב 1 - שש הרשעות קודמות, רובן בעבירות ביטחון, שבגין נשא עונשי מאסר ממושכים, ולמשיבה 2 - הרשעה בעבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, שבגינה היא נשאה עונש מאסר של שנה). לשיטת בא-כוחה של המשיבה 2, ניתן להפחית את מסוכנותה על ידי מעצר בית מלא, ויש לעשות כן במיוחד בשים לב לכך שסך כל תקופות המעצר שלה עד כה, מתקרבות, לשיטתה, למתחם הענישה הנוהג בעבירות בטחוניות שהמדינה מייחסת לה, לדבריה, בתום המשפט (כאן עלי להעיר כי בבירור שנעשה במהלך הדיון - לא אומתה טענת הסנגורית כי המדינה חזרה בה בסיכומיה מחלק מהאישומים שיוחסו למרשתה, ולפיכך אם המשיבה 2 תורשע בכלל העבירות שנאשמה בהן - מתחם הענישה לגביהן נרחב בהרבה).

עתה לאחר שהבאתי את פרטי הבקשה ואת טענות הצדדים - אעבור לליבון הדברים.

9. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים - הגעתי למסקנה כי דין בקשת המדינה להתקבל, ואולם באשר למשיבה 2, במידה ויהיה צורך בהארכה נוספת - תתכן בחינה של חלופת מעצר, כאמור בפסקה 12 שלהלן. אפרט בקצרה את הנימוקים להחלטתי זו.

10. המשיבים הינם בעלי עבר פלילי בטחוני משמעותי, כפי שפורט לעיל, ונתון זה מעצים את מסוכנותם הסטטוטורית, הנובעת מהמיוחס להם בכתב האישום (מדובר בעבירות בטחוניות חמורות, אשר נעשו, על פי הנטען, על רקע אידיאולוגי ולאורך תקופה ארוכה).

מסוכנותם של המשיבים נלמדת גם מהעובדה שעל פי הנטען הם היו הכוח המניע של המנגנון שהופעל ע"י המשרד, וכן בשים לב לעברם הפלילי. כל אלה מבחינים בינם לבין שאר עורכי הדין המעורבים בפרשה, ששחררו

לחלופת מעצר שונות.

11. בנסיבות הנ"ל ובשים לב לכך שמשפטם של המשיבים אכן נמצא בשלבים מתקדמים, ואף מתקרב לסיומו - לא נראה כי חל פה שינוי בנקודת האיזון, באופן שיש בו כדי להטות את הכף לכיוון של בחינת חלופת מעצר אל מול האינטרס הציבורי.

12. לנוכח כל האמור לעיל - בקשת המדינה מתקבלת, ומעצרו של המשיבים מוארך בתשעים ימים, שמנינם מתאריך 1.10.2015, או עד למתן פסק הדין בת"פ 8321-04-14, בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם מביניהם.

עם זאת, בגין השוני בין האישומים המיוחסים למשיבה 2 לבין אלו המיוחסים למשיב 1 בהיקף האישומים, ובהתייחס להבדל שבעברם הפלילי, וכן בהתחשב בכך שמדובר בהארכת מעצר רביעית, הרי שהמשיבה 2 מורשית להציע חלופת מעצר, בתוך 15 ימים מיום מתן החלטה זו. החלופה שתוצע תבחן על ידי שירות המבחן בתוך 45 ימים מעת הגשתה - כך שאם תתבקש הארכת מעצר נוספת של המשיבה 2, יהיו מונחים בפני בית המשפט בעת הדיון מלוא הנתונים, לרבות חלופת מעצר אפשרית ותסקיר שירות המבחן לגביה.

למען הסר ספק מובהר בזאת שאין במתן האפשרות למשיבה 2 להציע חלופת מעצר כדי לחוות דעה כלשהי מראש לגבי ההתכנות וההצדקה של החלופה המוצעת, ובהקשר זה כל זכויות הצדדים וטענותיהם שמורות להם. ממילא גם מובן כי בית המשפט שידון בבקשה להארכת מעצר נוספת, ככל שיהיה בה צורך - יחליט במכלול, על פי מיטב שיקול דעתו.

ניתנה היום, ו' בחשון התשע"ו (19.10.2015).

ש ו פ ט